

[Socialministeren.]

høre, hvad den ærede konservative Ordfører har tænkt paa, naar han taler om at rette eventuelle Ubilligheder.

Til sidst rettede den ærede Ordfører (Tvede) en Henstilling til Regeringen om at stille Forslag til Bedring af Erhvervsforholdene. Heroverfor maa jeg hævde, at de Opgaver, der paahviler mig som Socialminister, er saa omfattende, at jeg ikke ogsaa i Dag kan optræde som Statsminister, Handelsminister, Indenrigsminister eller Erhvervsminister. Jeg maa derfor henholde mig til de Udtalelser, der i saa Henseende blev fremsat af den ærede radikale Ordfører; men jeg vil gerne have at vide, hvad det er for bestemte Forslag, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti savner. Uanset, om der fra alle Sider maatte blive arbejdet paa at bedre Erhvervs- og Produktionsforholdene her i Landet, ligger vi imidlertid i saadanne Brydningstider i det hele, her som andetsteds, at der under alle Omstændigheder vil blive Brug for en Sociallovgivning af omtrent et lignende Omfang som den, vi har, og under alle Omstændigheder vil der, selv om den tænkes at skulle revideres, blive Brug for en rent midlertidig Lov for at hjælpe de trængende og nødstedte gennem den Vinter, der nu staar for Døren.

Stensballe: Den højtærede Minister syntes at være lidt forbavset over, at det ikke gik saa glat med at faa Lovforslaget gennemført i dette høje Ting, og han mente, at mit Partis Ordfører i Folketinget havde vist mere Forstaaelse overfor Lovforslaget, end jeg havde. Jeg synes ikke, den højtærede Minister kan være forbavset over, at det ikke gaar saa glat her, thi mit Partis Medlemmer i det andet høje Ting har jo stemt imod Lovforslaget (*Socialministeren* [Steincke]: Ja, nogle af dem). Ja, de, der var til Stede, stemte imod det; de, der ikke var til Stede, kunde formentlig ikke gøre det. Hvis den højtærede Minister mener, at der i Folketinget havde været bedre Forhandlingsvilkaar, forstaaer jeg ikke, at en saadan Forhandling ikke ved Initiativ fra Ministerens eller hans Partifællers Side kom i Stand, saaledes at man havde faaet den Forhandling, han lyser saa meget efter, der.

Jeg for mit Vedkommende maa fremdeles holde mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Vi kan ikke være med til at gennemføre en fuldstændig Understøttelseslovgivning som Arbejdsløshedslovgivning, en saadan maa vi henvise til Hjælpekasselovgivningen. Ønsker man at gaa videre med Ar-

bejdsløshedslovgivningen, maa man benytte de Organer, der er givet Anvisning paa, nemlig Krisefonden og Oprettelse af Krise-kasser. Nu blev der sagt, at det var ikke saalet under de nuværende Forhold. Ja, men det har jo vist sig, at Kasserne har kunnet gøre det; tre kom straks, tre, efter at der var gennemført Lovforanstaltninger, som gjorde det noget lettere, Resten blev ganske borte. Den højtærede Minister siger, at de ikke havde Midler dertil. Ja, jeg har i hvert Fald læst i Bladene, at der ogsaa var fremragende Arbejderførere, som ligefrem gik mod Krisefondene. Men det ligger jo for saa vidt ikke for; her foreligger dette specielle Lovforslag, som er og bliver et rent og skært Understøttelsesforslag, og vi maa for vort Vedkommende henvise til Hjælpekasselovgivningen, ikke til Arbejdsløshedslovgivningen.

Den højtærede Minister sagde, at han var glad, da han fandt de Principper, som han mente Venstre vilde gaa efter, i Betænkningen af 20. Januar 1928. Det er da vist virkelig de selv samme Principper, som jeg har gjort mig til Talsmand for her i Dag. Det kan ikke hjælpe at gennemføre et saadant Lovforslag, som den Gang var forelagt, og som virkelig var et Kriseforslag, men som jo ogsaa var et udelukkende Understøttelsesforslag. Den Slags vil vi ikke gaa med til at gennemføre i Arbejdsløshedslovgivningen, vi maa henvise til Hjælpekasselovgivningen. Saaledes har jeg læst Betænkningen, og derfor kan jeg sige, at vi staar paa ganske samme Linie.

Den højtærede Minister var noget pikeret, da han sagde, at jeg havde ironiseret, saadan som jeg nu havde den Guds Gave. Jeg erkender, at jeg har den ikke i nær saa høj Grad, som den højtærede Minister har den, men han har jo ogsaa en særlig Evne i saa Henseende, og han bruger den meget og ofte.

Den højtærede Minister mente, jeg havde sagt, at man vilde sprænge Fonden. Jeg har sagt, at man vilde gøre, hvad man kunde, for efterhaanden at tømme Fonden, og jeg tror ogsaa, at den Tendens, der ligger i dette Lovforslag, gaar i den Retning.

Den højtærede Minister mente endvidere, jeg havde sagt, at han ikke havde forelagt Forslaget for de sagkyndige. Ja, det har jeg sagt, for det har jeg faaet ud af, hvad der staar i Betænkningen, og jeg kan ikke læse det anderledes. Der staar nemlig her udtrykkeligt:

„Det følger af foranstaaende, at man paa ret afgørende Punkter udelukkende har været henvist til Skøn, men desuagtet formener Direktoratet ved den nu givne